

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. února 2017 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Ludmily Hyské a Dagmar Markovičové *t a k t o* :

Obžalovaný

V [REDACTED] **V** [REDACTED] ,

nar. [REDACTED] v Praze 8, bez zaměstnání, trvale bytem [REDACTED] Slaný, okres Kladno, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha-Ruzyně,

j e v i n e n , ž e

- 1) v přesně nezjištěné době na přelomu měsíce května a června roku 2016, v dopoledních hodinách ve Slaném, okres Kladno, v ul. [REDACTED] č. p. [REDACTED], v bytě, který poškozená P [REDACTED] L [REDACTED] užívala, využil obžalovaný toho, že od poškozené odešel z návštěvy poškozený B [REDACTED] N [REDACTED], jehož v přízemí domu chytil, udeřil ho pěstí do obličeje, čímž ho donutil vyjet s ním výtahem k bytu poškozené P [REDACTED] L [REDACTED], chytil jej za vlasy a přikázal mu, aby zaklepal na dveře bytu poškozené, předstíraje, že je tam sám, což poškozený učinil, načež poškozená P [REDACTED] L [REDACTED] domnívaje se, že je za dveřmi pouze B [REDACTED] N [REDACTED], dveře otevřela, obžalovaný pustil B [REDACTED] N [REDACTED], jenž z místa utekl, odstrčil poškozenou do chodby bytu, až upadla na zem, vešel bez jejího souhlasu do bytu, byt odmítl na její výzvu opustit, požadoval po poškozené omluvu a orální sex, což poškozená odmítla, načež ji chytil za ruce, hodil na sedací soupravu, jednou rukou ji držel ruce, druhou si stáhl kraťasy a přes aktivní odpor poškozené se pokoušel zasunout svůj penis do úst poškozené, to se mu díky aktivní obraně poškozené nepodařilo, a proto

ji otočil na břicho, a držíce jí ruce jednou rukou nad hlavou, zasunul jí penis do pochvy a vykonal na ní soulož, poté odešel do kuchyně, kde vzal okurku a násilím ji začal strkat do pochvy poškozené, což činil po dobu nejméně jedné hodiny,

t e d y jednak jiného násilím nutil, aby něco konal,

jednak neoprávněně vnikl do obydlí jiného, a neoprávněně tam setrval, a užil při činu násilí

jednak jiného násilím nutil k pohlavnímu styku, a spáchal takový čin souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

2) od 29. 5. 2016 do 6. 9. 2016 ve [REDAKCE] okres Kladno, v několika desítkách případů osobně, v několika stech případech prostřednictvím mobilního telefonu kontaktoval poškozenou P [REDAKCE] L [REDAKCE], ačkoliv mu poškozená dala jasně najevo, že si to nepřeje, přičemž v SMS zprávách poškozené opakovaně vulgárně nadával a vyhrožoval tím, že poškozenou odveze do zahraničí, kde mu bude vydělávat peníze prostitucí, dále že ji prodá, v několika desítkách případů poškozené telefonoval, dožadoval se její přítomnosti, přičemž telefonicky kontaktoval poškozenou téměř denně, chodil za ní do zaměstnání, čekal na ni před bydlištěm a opakovaně ji fyzicky napadl, což v poškozené vyvolalo obavu o zdraví a život, proto několikrát jednání obžalovaného ohlásila na policii, přičemž k fyzickému napadení nebo pokusu o napadení poškozené obžalovaným došlo nejméně v níže uvedených případech:

- v přesně nezjištěné době v odpoledních až večerních hodinách, začátkem června roku 2016, ve [REDAKCE] okres Kladno, poblíž dětského hřiště u železničního přejezdu, když šla poškozená do práce, viděla obžalovaného, jak k ní běží, dala se proto na útěk a posléze se schovala za kolemjdoucí lidi, které prosila, aby zavolali na policii, obžalovaný doběhl až k nim a pokoušel se poškozenou chytit, jakmile viděl, že kolemjdoucí volají na policii, svého jednání zanechal a z místa odešel,
- dne 15. 8. 2016 v přesně nezjištěné době v dopoledních hodinách ve [REDAKCE] okres Kladno, na přesně nezjištěném místě v ulici [REDAKCE], udeřil poškozenou otevřenou dlaní do obličeje, když ji sledoval při cestě z práce,
- dne 17. 8. 2016 ve [REDAKCE] okres Kladno, v ul. [REDAKCE], v přesně nezjištěné době v dopoledních hodinách, poté co opět poškozenou sledoval na cestě ze zaměstnání, přistoupil k ní se slovy, že dnes ji mlátit nebude, protože má svátek, pak jí začal vulgárně nadávat a vyhrožovat, že ji odveze do zahraničí, kde mu bude vydělávat peníze, vyčítal jí, že se před ním schovává a v práci zamyká, v okamžiku, kdy došli ke kruhovému objezdu na ul. [REDAKCE], tak kolem projížděl na kole kolega poškozené, M [REDAKCE] B [REDAKCE], který jí chtěl vrátit dluh 100,- Kč, v tu chvíli obžalovaný do B [REDAKCE] kopl a kopl i do kola, na to B [REDAKCE] z místa ujel pryč, toho, že se obžalovaný náhle zabývá B [REDAKCE] využila poškozená, která se dala na útěk, vběhla do silnice a utíkala směrem k parkovišti OD Lidl, kde ji obžalovaný

doběhl, zezadu chytil za batoh, načež svého jednání zanechal v okamžiku, kdy kolem projížděla hlídka policie,

- dne 19. 8. 2016, okolo 5.00 hodin, ve [REDAKCE], okres Kladno, v [REDAKCE] ulici, čekal obžalovaný na poškozenou před domem č. p. [REDAKCE], kam se téhož dne měla nastěhovat, čehož si poškozená všimla v době, kdy spolu s J. [REDAKCE] J. [REDAKCE], který jí se stěhováním pomáhal, přijížděli k domu, po tomto zjištění pokračovali v jízdě na nedalekou čerpací stanici, kde se asi hodinu zdrželi, načež se vrátili k domu do [REDAKCE] ulice, nastěhovali věci do bytu, a když chtěli z místa odejít, vyběhl na ně obžalovaný z vyššího patra a před jeho napadením se poškozená s J. [REDAKCE] ubránili tím, že J. [REDAKCE] zablokoval vchodové dveře,
- dne 21. 8. 2016 v přesně nezjištěné době kolem 20:30 hodin, ve [REDAKCE], okres Kladno, v [REDAKCE] ulici, čekal na poškozenou P. [REDAKCE] L. [REDAKCE] před bytem, na chodbě domu č. p. [REDAKCE], až bude odcházet do zaměstnání, a když poškozená otevřela dveře, natlačil ji zpět do bytu, kde jí dal několik ran pěstí do obličeje, po čemž poškozená upadla na zem, kde do ní obžalovaný ještě několikrát kopl a svého jednání zanechal až v okamžiku, kdy mu poškozená řekla, že na ni venku čeká kolegyně, která zavolá policii,

a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 28. 2. 2013, č. j. 1 T 17/2013-216, odsouzen pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků,

t e d y jednak jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že mu vyhrožoval jinou újmou, vyhledával jeho osobní blízkost a sledoval ho, a vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronické komunikace kontaktoval,

jednak dílem se dopustil veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a čin spáchal opětovně,

jednak dílem neoprávněně vnikl do obydlí jiného a při činu užil násilí

- 3) dne 8. 9. 2016 ve 13:59 hodin v Kladně, v ulici [REDAKCE], před Obvodním oddělení policie Kladno - Kročehlavy, ačkoliv věděl, že byl na základě předchozího souhlasu státního zástupce v trestní věci vedené policií v Kladně pod č. j. KRPS-283962/TČ-2016-010371 dne 6. 9. 2016 ve 13.25 hodin zadržen policejnímu orgánem podle § 76 odst. 1 trestního řádu a že má být eskortován na vazební zasedání k Okresnímu soudu v Kladně, po řádném poučení o průběhu a způsobu eskorty, při eskortě uprchl dvoučlenné hlídce Policie České republiky ve směru do lesního porostu, načež se jim ztratil a musel být znovu zadržen ve 14.49 hodin téhož dne,

t e d y podstatně ztížil rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci tím, že uprchl stráží.

T í m s p á c h a l

ad 1) jednak přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku,

jednak přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

jednak zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku,

ad 2) jednak přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), c), trestního zákoníku,

jednak přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2, písm. a) trestního zákoníku,

jednak přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

ad 3) přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku a

o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu **odnětí svobody** v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, se sídlem Vinohradská 2577/178, 130 00 Praha 3, na účet u České národní banky, a. s., číslo účtu 2119107031/0710, variabilní symbol 2100048813, škodu ve výši 665,74 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra České republiky se zbytkem nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Obžalovaný V [REDAKCE] V [REDAKCE] jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem popřel, že by se dopustil jednání pod body 1) a 2) výroku tohoto rozsudku. Uvedl, že s poškozenou měl partnerský vztah, nikdy se vůči ní nedopustil násilí ani ji nepronásledoval. Pokud jde o **skutek pod bodem 1)**, obžalovaný uvedl, že poškozenou neznásilnil a žádné násilí vůči ní ani vůči poškozenému N [REDAKCE] neužil. Uvedl, že poškozenou navštívil uvedeného dne proto, že mu napsala SMS zprávu, že se s ní kvůli němu rozešel její přítel J [REDAKCE] J [REDAKCE], chtěl si to tedy s ní vyjasnit. Když vstoupil do domu, kde poškozená bydlela, setkal se s B [REDAKCE] N [REDAKCE], který zrovna přijel výtahem. Požádal ho, aby s ním jel nahoru k bytu poškozené a aby B [REDAKCE] N [REDAKCE] zazvonil, protože se v minulosti stávalo, že mu poškozená nechtěla otevřít. Zezadu za krk ho držel po vzájemné domluvě. Když se za dveřmi ozval B [REDAKCE] N [REDAKCE], poškozená L [REDAKCE] otevřela, B [REDAKCE] N [REDAKCE] utekl a on vstoupil

do bytu, kde byl na návštěvě ještě L. E. V bytě byl asi ¼ hodiny a poté jej společně s L. E. opustili. V hlavním líčení pak oproti své dřívější výpovědi uvedl, že v bytě u poškozené L. byla uvedeného dne ještě R. G., která bydlí ve stejném domě a která společně s B. N. přijela dolů výtahem. V hlavním líčení také připustil, že po té, co vystoupil B. N. z výtahu, držel ho předloktím pod krkem. Jako důvod uvedl, že mu poškozený N. dlužil peníze.

Výpovědi obžalovaného soud neuvěřil, neboť není podpořena žádným z provedených důkazů, naopak je jimi vyvrácena. Ze spáchání tohoto činu je obžalovaný jednoznačně usvědčován výpovědí poškozené P. L., která podrobně a v podstatných údajích shodně v přípravném řízení i v řízení před soudem popsala jednání obžalovaného vůči ní. Její výpověď je konzistentní, podrobná, logická, a je v souladu s dalšími ve věci provedenými důkazy. Poškozená potvrdila, že skutečně mezi ní a obžalovaným došlo několikrát k sexuálnímu styku, jejich kontakty však nepovažovala za vztah a také obžalovaného na tuto skutečnost několikrát upozornila, když hovořil o jejich společné budoucnosti. Několikrát se snažila kontakty s obžalovaným ukončit, ale kvůli chování obžalovaného dospěla k závěru, že je lépe s ním vycházet po dobrém a raději se s ním setkala, neboť v době, kdy se s ním setkat odmítala, obžalovaný ji neustále kontaktoval, několikrát ji napadl, psal jí vulgární SMS zprávy a vyhrožoval jí. Ke skutku pod bodem 1) uvedla, že uvedeného dne v ranních hodinách po příchodu domů vypravila syna do školy a chystala se jít spát po noční směně. Ještě před tím, než si šla lehnout, ji po předchozí domluvě navštívil B. N., jehož zná pod přezdívkou [redacted] a který měl u ní prádlo na vyprání. To si vyzvedl, převlékl se a odešel. V bytě v tu dobu nikdo další nebyl. Za chvíli u jejího bytu někdo klepal a na její dotaz se ozval B. N., proto otevřela dveře. Jakmile zmáčkla kliku, dveře se rozletěly a za nimi kromě B. N. stál obžalovaný, který držel N. zezadu za krk. B. N. byl vyděšený, byl v obličeji červený, jakoby dostal. Obžalovaný ho pustil a B. N. utekl. Cestou se jí omlouval. Obžalovaný ji odstrčil, až upadla na zem, vnikl do jejího bytu a ona zůstala schoulená v koutě chodby. Obžalovaný mezitím prohlédl její byt, jestli tam někdo není a zůstal v obývacím pokoji. Tam za ním přišla a opakovaně ho žádala, aby byt opustil, což obžalovaný odmítal. Obžalovaný jí vytýkal, že se stýká s jinými muži, a za to, že před tím na něj volala policii a on dostal pokutu, požadoval intimní styk, nejprve orální, a proto si stáhl kalhoty. Ona odmítala, vzpírala se, bránila, kroutila a uhýbala hlavou. Pro její obranu k orálnímu styku nedošlo. Obžalovaný ji potom chytil za obě ruce, povalil ji na postel a zezadu na ní vykonal soulož. Měla z něj velký strach. Po souloží obžalovaný vzal z lednice salátovou okurku, kterou poškozené opakovaně strkal do pochvy po dobu přibližně jedné hodiny. Potom se oblékl a z bytu odešel.

Tato výpověď poškozené koresponduje s výpovědi svědka a poškozeného B. N. z přípravného řízení, v níž potvrdil, že v bytě poškozené si byl vyzvednout vyprané prádlo. V jejím bytě byl sám, a když byt poškozené opouštěl, nikdo jiný v něm nebyl. Když sjel výtahem dolů do přízemí, před výtahem stál obžalovaný, který ho okamžitě udeřil pěstí do obličeje, až se dostal zpět do výtahu. Ve výtahu mu obžalovaný přikázal, aby zaklepal na dveře obžalované a vylákal ji tak ven. Když byli u dveří bytu poškozené, tak ho obžalovaný chytil zezadu za hlavu a držel ho, proto svědek udělal, co po něm chtěl. Zaklepal na dveře poškozené s tím, aby ho pustila dovnitř, a jakmile poškozená otevřela dveře, tak ho obžalovaný pustil a svědek z místa utekl.

V hlavním líčení pak potvrdil násilí vůči své osobě ze strany obžalovaného, vypověděl shodně i v tom směru, že když býval v bytě poškozené, nikdo jiný tam nebyl, jen její syn. Poté se však svou výpověď ohledně tohoto změnil tak, že v bytě poškozené uvedeného dne byl ještě L. E., který tam po jeho odchodu zůstal. Tuto změnu ve své výpovědi vysvětloval tím, že poškozená L. před jeho výslechem v přípravném řízení chtěla, aby takto vypověděl. Tomuto jeho vysvětlení však soud neuvěřil. Není totiž logické, aby vyhověl přání poškozené L., kterou sotva zná, a kvůli ní se vystavil postihu pro křivou výpověď. Z vystoupení poškozeného N. před soudem navíc bylo zřejmé, že – ač tvrdil opak a stále zdůrazňoval, že s obžalovaným jsou kamarádi – má z obžalovaného strach. Ten je vysvětlitelný nejen velkou fyzickou převahou obžalovaného, a samozřejmě také předchozím násilným chováním obžalovaného vůči němu. Z výpovědi svědka E. také vyplynulo, že na poškozeného N. si pro jeho droboučkou postavu každý dovoloval. To také odpovídá chování obžalovaného vůči poškozenému, když se chtěl jeho prostřednictvím dostat do bytu poškozené L. Soud tak vycházel z té části výpovědi poškozeného N. ohledně přítomnosti, resp. nepřítomnosti L. E. v bytě poškozené L., kterou učinil v přípravném řízení, neboť ta je v souladu s výpověďmi jak poškozené L., tak svědka L. E. Ten totiž uvedl, že se s B. N., kterého zná od mala, v bytě poškozené L., kde byl jen jednou, nesetkal.

Pokud pak svědek L. E. uvedl, že doprovázel poškozenou Langerovou domů, chvíli tam setrval a během jeho návštěvy do bytu přišel obžalovaný Václav Veltruský, jednalo se podle závěrů soudu o jiný případ než ten, o němž hovoří svědek Novotný. Nejen proto, že v přípravném řízení, kdy i s ohledem na běh času byly jeho vzpomínky jasnější než v době, kdy vypovídal před soudem a kdy uvedl, že si téměř na nic nevzpomíná, uvedl, že poškozenou do bytu doprovázel v odpoledních hodinách, ale také proto, že jednoznačně uvedl, že během této jeho jediné návštěvy v bytě poškozené zde nikdo jiný kromě něho a poškozené až do příchodu obžalovaného nebyl. Ze svého místa v obýváku měl výhled na dveře bytu poškozené Langerové, a když poškozená otevřela dveře, viděl toliko obžalovaného. Mezi obžalovaným Veltruským a poškozenou Langerovou došlo k hádce, které zamezil, a pak z bytu odešel. Odešel sám, obžalovaný Veltruský v bytě s poškozenou zůstal.

Pokud jde o Renatu Georgianovou, soud neuvěřil tvrzení obžalovaného o tom, že uvedeného dne byla v bytě poškozené, resp. v přízemí u výtahu. Nejenže s tímto tvrzením přišel obžalovaný až v průběhu hlavního líčení, kdy nebyl schopen ani jednoznačně uvést, zda měla vystoupit z výtahu jako první ona či Bohumil Novotný, ale o přítomnosti této svědkyně v bytě či výtahu nevypovídá ani poškozená Langerová, ani poškozený Bohumil Novotný. Z jejich shodných výpovědí vyplývá, že v bytě poškozené společně s nimi nebyla a společně s Bohumilem Novotným výtahem do přízemí domu nejela. Nelze tak dospět k jinému závěru, než že se Renata Georgianová nemůže vyjádřit k jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu skutkem pod bodem 1), a to ani ve vztahu k Petře Langerové, tak ani ve vztahu k Bohumilu Novotnému. Proto soud důkaz výsledkem této obžalovaným navrhované svědkyně neprováděl, neboť nemůže přinést relevantní informace pro posouzení věci.

Když soud hodnotil důkazy provedené k tomuto skutku, a to jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že jimi bylo prokázáno, že se skutek stal tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku pod bodem 1), a že jej spáchal obžalovaný, a to to přes to, že obžalovaný jeho spáchání popřel. Obžalovaný je usvědčován výpovědí poškozeného

Novotného, z níž jednoznačně vyplývá, že obžalovaný jej fyzicky napadl ranou pěstí do obličeje, a tak ho donutil k tomu, aby s ním vyjel výtahem před byt poškozené Petry Langerové a následně aby předstíral, že za dveřmi stojí sám a požádal poškozenou o otevření dveří bytu, když – jak sám obžalovaný připouští – si byl vědom toho, že jemu by poškozená neotevřela. Byť obžalovaný zpočátku násilí vůči poškozenému popřel, v průběhu řízení před soudem připustil, že poškozeného napadl, chytil ho pod krkem, byť jako důvod uvedl, že mu poškozený dlužil peníze. Pravdivost tvrzení poškozeného Novotného o tom, že byl napaden, a to ranou pěstí do obličeje, pak potvrzuje ve své výpovědi poškozená Langerová, která uvedla, že poškozený Novotný, jehož obžalovaný držel zezadu za krk v době, kdy ona otevřela dveře od svého bytu, byl vyděšený a na tváři měl stopy po úderu. Skutečnost, že byl obžalovaným napaden proto, aby jej obžalovaný donutil zaklepat na dveře bytu poškozené, a tak ji přimět k tomu, aby otevřela, pak je podpořena dalším chováním poškozeného Novotného, který bezprostředně poté, co ho obžalovaný pustil, z místa utekl. To ostatně uvádí sám obžalovaný. Tato skutečnost svědčí o tom, že poškozený měl z obžalovaného strach. Strach poškozeného z obžalovaného byl zřejmý i v průběhu hlavního líčení, kde vypovídal jako svědek. Soud tak dospěl k závěru, že obžalovaný vědomě, úmyslně poškozeného Novotného za užití násilí, a to po úderu pěstí a následným držením za krk nutil, aby něco konal, tedy aby šel k bytu poškozené a tam zaťukal a poté se ozval, aby poškozená otevřela dveře bytu. Naplnil tak všechny znaky skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku a soud jej tímto přečinem uznal vinným.

Způsob, jakým se obžalovaný domohl vstupu do bytu poškozené Langerové, svědčí o tom, že si byl vědom toho, že jemu poškozená neotevře a do bytu ho nepustí. To ostatně připustil sám obžalovaný s tím, že v minulosti mu poškozená neotevřela a že ho do bytu nevpustila. Do bytu obžalovaný vstoupil a nadále tam setrval přesto, že mu poškozená zřetelně a opakovaně dala najevo, že si to nepřeje. Odmítal byt opustit, přestože ho o to poškozená opakovaně žádala. Je také zřejmé, že obžalovaný vůči poškozené užil násilí, a to nejen při vstupu do bytu, kdy poškozenou odstrčil po otevření dveří do chodby bytu, až upadla na zem, ale následně se k ní v bytě násilně choval. Soud má za vyvrácené tvrzení obžalovaného o tom, že v bytě s poškozenou bydlel. Za takové situace by jistě měl od bytu klíče a nemusel se do něj dostávat lstí. Jeho tvrzení vyvrací poškozená, která uvedla, že obžalovaný ji v bytě toliko navštěvoval a občas tam přespal, ale vyplývá to z dalších svědeckých výpovědí, a to jak Bohumila Novotného, tak Bohumila Enčeva, kteří shodně uvedli, že kromě poškozené a jejího syna v bytě nikdo jiný nebydlel, tak také Aleny Langerové, matky poškozené, která uvedla, že poté, co se z bytu odstěhoval partner poškozené, svědek Jiří Jirsa, s poškozenou v bytě žádný jiný muž nežil. Soud tak dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil také po objektivní i subjektivní stránce všechny znaky skutkové podstaty přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a uznal jej vinným i tímto přečinem.

Pokud pak jde o další jednání obžalované vůči poškozené, i to obžalovaný popřel s tím, že se násilí vůči poškozené nedopustil, že si poškozená znásilnění vymyslela. Tuto jeho obhajobu soud neakceptoval a vycházel z výpovědi poškozené, která je velmi podrobná a v průběhu řízení konzistentní, doprovázená emocemi. Vzal také v úvahu, že pravdivosti její výpovědi nasvědčuje chování poškozené po skutku. Z výpovědi svědkyně Aleny Langerové, matky poškozené, bylo zjištěno, že se poškozená uzavřela, nechtěla s nikým mluvit, ani s ní telefonicky, s tím, že jí není dobře. Až na její naléhání jí sdělila, že se jí stalo něco hrozného,

o čem nechce ani mluvit. Toto chování bylo zcela zjevně tak neobvyklé, když matku poškozené přimělo k tomu, aby poškozenou osobně navštívila, přestože bydlí v jiném městě a přesto, že sama pečuje o svou nemocnou matku. S jednáním obžalovaného se poškozená nesvěřila ani jiným osobám. To věrohodnosti výpovědi poškozené neubírá, stejně jako skutečnost, že znásilnění obžalovaným nenahlásila bezprostředně poté policii. Toto sama poškozená logicky vysvětlila tím, že v minulosti útoky obžalovaného na svou osobu hlásila opakovaně, ale protože její oznámení nevedla k nápravě, nic v chování obžalovaného se nezměnilo, naopak gradovala, a obávala se, že se nedovolá pomoci. Z poškozeného navíc měla strach. Na tomto závěru soudu o pravdivosti výpovědi poškozené nic nemění ani skutečnost, že se výpovědi poškozené a její matky rozcházejí v tom, v jaké místnosti bytu ke znásilnění došlo. K tomu je třeba uvést, že svědkyně Alena Langerová sama jednání obžalovaného přítomna nebyla, má informace pouze zprostředkovaně, a poškozená jí neukazovala konkrétní místo, kde k jednání obžalovaného došlo. Svědkyně Langerová tedy vycházel toliko z popisu události, mohlo tedy logicky dojít ke zkreslení v interpretaci v tomto, pro ni ne důležitém, detailu.

Pokud pak obžalovaný tvrdil, že již v minulosti poškozená nepravdivě tvrdila, že ji znásilnil a že ho kvůli tomu napadl svědek Jirsa, toto jeho tvrzení bylo vyvráceno jak výpovědí samotného svědka Jirsy, tak svědka Davida Černého. Svědek Jirsa sice potvrdil, že mezi ním a obžalovaným došlo ke konfliktu kvůli poškozené Petře Langerové, ale nikoli pro údajné znásilnění, ale kvůli proto, že obžalovaný poškozenou fyzicky napadal, poškozená měla modřiny a monokly. Stejně pak vypověděl i svědek David Černý, který uvedl, že důvodem konfliktu mezi obžalovaným a svědkem Jirsou nebylo znásilnění.

Pravdivosti výpovědi poškozené pak také nasvědčuje skutečnost, že sama o sobě uvádí i pro ni nepříznivé a negativní údaje, a to například užívání návykových látek a hazardní hraní.

Poškozená byla v průběhu řízení vyšetřena znalci z oboru zdravotnictví, specializace psychiatrie MUDr. Petrem Navráilem a PhDr. Jiřím Klose, který je specializován na klinickou psychologii. Z jejich společného znaleckého posudku a z výpovědi znalce PhDr. Klose, kterou učinil v přípravném řízení, bylo zjištěno, že poškozená netrpí a netrpěla žádnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu nebo duševní poruchou obdobného forenzního významu, narušující její kontakt s realitou. U poškozené byla zjištěna lehčí úzkostná neurotická reaktivita, která není specificky přiřaditelná k jednomu konkrétnímu napadení. Tyto obtíže neměly intenzitu vyžadující psychiatrickou intervenci. U poškozené nebyly prokázány příznaky nasvědčující posttraumatické stresové poruše. Na primární bázi osobnostních rysů nezdrženlivosti se u ní druhotně rozvinulo škodlivé užívání pervitinu, nyní dlouhodobě drogově abstinuje. V minulosti bylo u ní opakovaně přítomno hazardní chování (sázení), a to ve vztahu k potřebě vydělat peníze. Nejednalo se však o patologické hráčství, ale o hazardní hráčství a sázkařství charakterizované jako časté hraní jako pokus vyhrát peníze, to nelze považovat za duševní chorobu, nemá charakter návykové a impulzivní poruchy. Psychologickým vyšetřením bylo zjištěno, že úroveň intelektu se u poškozené ohybuje v pásmu dobrého průměru, kognitivní funkce odpovídají zjištěnému intelektu. V jednotlivých fázích paměti – vstřípivost, udržení i znovuvybavení paměťových materiálů – jsou výkony stabilní. Nebyla prokázána porucha osobnosti ani kognitivních dispozic, které by patologicky ovlivňovaly schopnost prožité události správně vnímat, zapamatovat si a

reprodukovat. Obecná věrohodnost je plně zachovalá. Výpovědi poškozené v posuzované věci jsou dostatečně konkrétní a jasné, popisované situace mají vnitřní vazbu, logiku, jsou z psychologického hlediska srozumitelné, výpověď je vnitřně homogenní a její jednotlivé segmenty nejsou v rozporu. Z psychologického hlediska lze konstatovat, že konkrétní věrohodnost, tedy postoj poškozené k podávání výpovědi k vyšetřované trestní věci není ničím zásadně snížena. Také tento znalecký posudek svědčí pro věrohodnost výpovědi poškozené. Soud ji tedy vzal za podklad pro své rozhodnutí, když i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a alkoholologie, který byl vypracován na obžalovaného Veltruského, jakož i výpověď znalce MUDr. Ladislava Procházky, který posudek zpracoval, vyznívá ve prospěch verzi poškozené. Znalec u obžalovaného nezjistil duševní poruchu chorobného charakteru, a to ani v předmětné době, nezjistil ani sexuální deviaci, avšak konstatoval smíšenou poruchu osobnosti, která se projevuje nepříznivými povahovými rysy, jako je nezdrženlivost, emoční labilita, dissocialita, nekázeň, nerozvážnost. V důsledku toho obžalovaný požívání nadměrně alkohol a zneužívá marihuanu, a to bez závislosti, je a v předmětné době byl závislý na pervitinu. Tyto látky však neměly vzhledem k charakteru předmětné trestné činnosti forenzně významný vliv na jeho jednání. Vlivem intoxikace pervitinu byly jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti sníženy mírně, forenzně nevýznamně.

Soud tak dospěl k závěru, že obžalovaný užil vůči poškozené fyzickou sílu, aby překonal její vážně míněný odpor k dosažení pohlavního styku proti její vůli. Jeho jednání směřovalo k vykonání pohlavního styku, za který je nutno označit jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, a pohlavní styk vykonal. Pohlavním stykem je tedy nejen samotná soulož, ale i jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk, ale také zasouvání předmětů do ženského pohlavního ústrojí, pokud napodobují pohyby pohlavního údu ve vagíně ženy. Provedeným dokazováním bylo bez pochybností prokázáno, že obžalovaný za užití násilí se nejprve snažil přimět poškozenou proti její vůli k orálnímu styku, a když se mu to pro aktivní odpor poškozené nepodařilo, za dalšího užití násilí, tedy fyzické síly, vykonal proti její vůli soulož na poškozené a následně ji strkal do pochvy salátovou okurku, kterou napodoboval pohyby pohlavního údu. Naplnil tak po objektivní i subjektivní stránce všechny znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2, písm. a) trestního zákoníku a soud jej uznal vinným i tímto zločinem.

Ke skutku pod bodem 2) výroku tohoto rozsudku obžalovaný uvedl, že s poškozenou měli v uvedené době partnerský vztah, proto jí psal a setkával se s ní. Nijak jí však nevyhrožoval. S poškozenou si chtěl vyjasnit vzájemné vztahy. V žádném případě jí neuhodil. U znalce připustil facky, ale popřel, že by poškozenou udeřil pěstí. V hlavním líčení pak uvedl, že se s poškozenou vzájemně strkali a že jí v minulosti dvakrát uhořil. Poškozenou navštěvoval po vzájemné dohodě, 3x až 4x týdně, na ulici se s ní setkal úplně náhodou. Domnívá se, že poškozenou nepotkal 15. 8. 2016 v dopoledních hodinách, ale náhodně dne 16. 8. 2016 večer, když čekal na svého kamaráda. S poškozenou chtěl pouze hovořit, vyjasnit si to, ale ona začala před ním utíkat, proto ji polil studenou vodou. Dále doznal, že dne 17. 8. 2016 poškozenou potkal na kruhovém objezdu a hovořili spolu, a když přijel svědek Beňo na kole a poškozené vracel půjčené peníze, obžalovaný mu kopl do kola. Dne 19. 8. 2016 čekal na poškozenou v Ouvalově ulici, protože na tom byli domluveni, šel si pro své věci. Poškozenou však viděl s jejím bývalým přítelem Jiřím Jirsou, proto k nim šel druhou stranou. Chtěl si opět s poškozenou a s Jirsou vyjasnit vzájemné vztahy. Když poškozená vzala do

ruky mobilní telefon s tím, že zavolá policii, normálně odešel. Dne 21. 8. 2016 se s poškozenou vůbec neviděli. Pokud poškozené v průběhu předmetného období telefonoval a psal vulgární zprávy, případně jí vyhrožoval, bylo to pod vlivem pervitinu. Popřel, že by poškozené vyhrožoval tím, že ji odveze do zahraničí, kde bude vydělávat prostitucí. Obžalovaný také doznal, že poškozenou fyzicky napadl. Pokud za ní chodil do zaměstnání, bylo to na její přání. Připustil, že poškozená mu dala najevo, se se s ním nechce stýkat nebo nechce, aby ji kontaktoval, ale pod vlivem pervitinu ho to nutilo za ní jít, řešit s ní věci, a vysvětlovat si, co se stalo. Věděl o tom, že poškozená měla vztah s Jiřím Jirsou.

Poškozená k tomuto skutku uvedla, že ji obžalovaný nestále kontaktoval přes telefon, hovory i SMS zprávami, v nichž jí mimo jiné hrozil tím, že ji odveze a bude vydělávat prostitucí. Telefonoval jí až 40x za noc na její mobilní telefon i na pevnou linku do zaměstnání, počet SMS zpráv šel do stovek. Počet telefonátů i zpráv se stupňoval v době, kdy s obžalovaným odmítala komunikovat. Dala mu najevo, že si to nepřeje, někdy mu telefon ani nezvedla. Na to reagoval horší zprávou, případně na ni někde počkal. Věděl, že chodí pěšky do práce, čekával na ni. Snažila se měnit čas nebo si zajistit doprovod, ale marně, obžalovaný stále vyhledával její společnost, čekal na ni a chtěl s ní mluvit. Někdy, ne vždy, jí dal facku. Zjistila, že je pro ni lepší s ním komunikovat a vycházet s ním, protože když mu komunikaci odpírala, choval se hůř. Někdy žádala o pomoc kolemjdoucí, někdy volala policii. Obžalovaný za ní chodil i do práce, přestože mu to zakázala. Popsala podrobně jednotlivé osobní kontakty popsané pod bodem 2). Chování obžalovaného mělo negativní vliv na jejího syna, který začal koktat, ale také na její zaměstnání i na bydlení, když se kvůli obžalovanému několikrát stěhovala.

Výpověď poškozené je podpořena výpověďmi dalších svědků. Svědkyni Aleně Langerové, své matce, se poškozená svěřila s tím, že jí obžalovaný nestále volá, píše jí sprosté zprávy, že se ho bojí, že se kvůli němu bojí chodit do práce a z práce.

O chování obžalovaného vůči poškozené pak vypověděla svědkyně Kateřina Doušová, správkyně ubytovny v Tomanově ulici ve Slaném, v níž bydlela poškozená. Jednou kvůli tomu volala policii. Obžalovaný chtěl, aby mu pronajala pokoj vedle poškozené, což odmítla. Slyšela, že obžalovaný poškozenou napadal, měl ji polévat mlékem. Viděla obžalovaného, jak držel poškozenou za krk a vlasy u zdi ubytovny. Když se z ubytovny poškozená odstěhovala a obžalovaný si myslel, že tam stále bydlí, docházelo k rozbíjení oken a poškozování zámků, podezírala z toho obžalovaného.

Svědék Martin Lacina uvedl, že o vztahu obžalovaného a poškozené slyšel různé informace, nechtěl však do toho zasahovat s tím, že si mají své vztahy vyřešit sami. Poškozenou nechal bydlet ve svém domě v létě 2016 asi měsíc. Obžalovaného, který přišel asi 2x-3x, do domu nepustil. S poškozenou se svědek víceméně míjel, protože on pracuje přes den a poškozená v noci, pokud ale byli ve stejnou dobu doma, slyšel, jak jí přicházejí SMS zprávy.

Svědkyně Zuzana Tichá potvrdila, že se obžalovaný do poškozené zamiloval, poškozená několikrát vztah ukončila. Poškozená se jí několikrát svěřovala, že jí obžalovaný ublížil, viděla ji s monoklem a krunýřem kolem krku. Nikdy však sama neviděla, že poškozenou obžalovaný napadl. Podle jejího názoru si poškozená zasloužila nějaké facky.

Svědék David Černý uvedl, že obžalovaný a poškozená působili jako pár, chodili spolu, rozcházeli se a zase byli spolu. On sám byl proti jejich vztahu od začátku. Jednou viděl poškozenou s krunýřem na krku, stěžovala si, že ji obžalovaný zbil, jednou si stěžovala na bolest zad po napadení obžalovaného. Ví o tom, že obžalovaný poškozenou fackoval, ale podle jeho názoru si to zasloužila.

Karel Novák, vrátný ve společnosti FX Mailer, jako svědek uvedl, že obžalovaný opakovaně chodil za poškozenou do kantýny, kde pracovala. Jednou dokonce volal policii, když obžalovaný odmítal opustit pracoviště poškozené, při té příležitosti mu poškozená svěřila, že jí obžalovaný vzal klíče, a ten to popřel. Druhý den poškozená nepřišla do práce, a když přišla po 3 – 4 dnech, měla monokl a límec na krku. Poté byl zaměstnanci upozorněn na to, že se po areálu potuluje cizí člověk, obešel areál, ale nikoho cizího nenašel. Když se vrátil na své pracoviště, telefonovala mu poškozená, že je u ní obžalovaný. Než se na místo dostavil, nějaký zaměstnanec ho z kantýny vyvedl. Potom viděl na kamerách obžalovaného, který přelezl plot, a když odcházel pryč od objektu, kontrolovala ho přivolaná hlídka policie. Od někoho ze zaměstnanců se pak dozvěděl, že obžalovaný říkal, že poškozenou zmlátí za to, že zavolala policii.

Výpověď svědka Nováka pak potvrdil svědek Václav Kopecký, který pracuje jako dozorový mistr. Ten uvedl, že se při pochůzce zastavil na vrátnici a na kamerách viděl postavu přelézající přes plot objektu, kterou po chvíli legitimovala policie. Vrátný Novák mu pak řekl, že to není poprvé, že jsou problémy v kantýně, že se tam jednalo o fyzické napadení.

Svědce Moniku Šnoblová, kolegyně poškozené Langerové ze zaměstnání, uvedla, že viděla obžalovaného, když ho vyváděli od nich z práce. Postupem času měla poškozená potíže, chodila do práce uplakaná, roztřesená, zbitá a jakoby uválená, bála se o sebe. Proto jí svědkyně nabídla svou pomoc. Poškozená ji jednoho dne požádala o odvoz do práce. Přijela svým vozidlem k jejímu bydlišti a zaparkovala u domu, protože tam byla poprvé a přesně nevěděla, v kterém vchodě poškozená bydlí. Protože poškozená nepřišla v dohodnutém čase, prozvonila ji telefonem a čekala, a protože stále nešla a telefon nebrala, zatroubila na klakson. Po chvíli viděla někoho utíkat asi ze zadního vchodu a vzápětí přiběhla poškozená, byla zmlácená, tekla jí krev z nosu, držela se za záda a za hlavu zezadu. Řekla jí, že ji zbil obžalovaný, že ji napadl hned, jak otevřela dveře bytu, že ji do bytu vmáčkl. Proto ji odvezla na policii.

Svědék Michal Beňo, spolupracovník poškozené potvrdil, že jednou při cestě do práce viděl poškozenou ve společnosti obžalovaného u kruhového objezdu u vjezdu do města, o něčem se dohadovali. Chtěl poškozené vrátit 100 Kč, které mu před tím půjčila, proto přijel k nim (jel na jízdním kole). Když odjížděl, zaslechl, jak poškozená volá o pomoc, také ucítil kopnutí do žeber. Kopl ho obžalovaný. Poškozená ho před kopancem stihla varovat, snažil se mu ještě vyhnout, ale marně. Protože spěchal do práce, odjel, aby tam byl včas. Druhého dne se setkal s obžalovaným, který mu na vysvětlení svého jednání řekl, že tak jednal proto, že neví, co má svědek s poškozenou.

Pokud se svědek Bohumil Novotný vyjadřoval ke vztahu obžalovaného a poškozené, měl informace od obžalovaného, ale také poškozená mu občas řekla o nějakých potyčkách,

třeba že dostala facku. Uvedl, že obžalovaný byl z poškozené „úplně jinde“. Také on uvedl, že poškozená zasloužila nějaké facky, a to proto, že prohrála peníze v automatech.

Svědék Jiří Jirsa potvrdil, že v minulosti byl partnerem poškozené, v současné době udržují přátelské vztahy. Uvedl, že mu poškozená téměř při každém setkání říkala, že ji obžalovaný obtěžuje, píše SMS zprávy nebo telefonuje či alespoň prozvání. Ukazovala mu SMS zprávy od obžalovaného, kterých byly tisíce, a i když je posílal z jiných telefonních čísel, z obsahu zpráv bylo zřejmé, že pocházejí od obžalovaného. U některých telefonátů byl přítomen, slyšel jejich obsah, nadávky ze strany obžalovaného i jeho výhrůžky ublížením na zdraví. Na poškozené viděl monokly a modřiny, a z tohoto důvodu měl s obžalovaným konflikt. Ještě v době, kdy poškozená bydlela na ubytovně, tedy v září nebo v říjnu 2015, jí pomáhal s nákupem, a když společně odcházeli z jejího bytu, na chodbě byl obžalovaný, který se na poškozenou vrhnul. On si stoupl mezi ně a řekl obžalovanému, ať jde pryč. Svědek také potvrdil, že když poškozené pomáhal se stěhováním od svědka Laciny do Ouvalovy ulice, viděli před domem, kam se poškozená měla stěhovat, stát obžalovaného. Proto odjeli pryč a vrátili se asi po hodině. Nastěhovali věci do bytu, a když pak vyšli z bytu, z vrchního poschodí přiběhl obžalovaný. Běžel za nimi až ven ke vchodovým dveřím do domu. Ty svědek držel a mezitím poškozená volala na policii, obžalovaný potom z domu utekl zadním vchodem. Svědek uvedl, že obžalovaný poškozenou nenapadl jen proto, že si stoupl mezi ně.

Podle protokolu o prohlídce těla poškozené a fotodokumentace ze dne 31. 8. 2017 neměla v době prohlídky poškozená zjevné známky poranění, až na hematom staršího data na hýždí.

Poškozená vydala svůj mobilní telefon, který byl včetně SIM karty podroben kriminalistické expertíze z odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat. Z provedené expertízy bylo zjištěno, že obžalovaný poškozené zaslal desítky SMS zpráv s vulgárním, hanlivým obsahem. Tyto zprávy jsou obsahem spisu. Z nich je také zřejmé, že obžalovaný je tím, kdo se domáhá kontaktu s poškozenou a vyčítá jí, že nereaguje na jeho telefonáty, zprávy a snahu po setkání, že poškozená jeho hovory nepřijímá. Ve zprávách se objevují i výhrůžky.

Expertíze byl rovněž podroben mobilní telefon obžalovaného. Také v jeho telefonu bylo zajištěno velké množství zpráv s vulgárním a hanlivým obsahem, zaslaných v období od června 2016 do 4. 9. 2016 poškozené, kterou má v kontaktech označenou jako „Zkurvenina Co Me Dostala!“, případně jako „Špína“.

Podle výpisu telekomunikačního provozu obžalovaný poškozenou telefonicky kontaktoval v stovkách případů.

Z lékařské zprávy ambulance chirurgického oddělení Nemocnice Slaný, bylo zjištěno, že poškozená Petra Langerová byla dne 22. 8. 2016 napadena, utrpěla pohmoždění obličeje, pravého ramene a dolní části zad a kostrče, předběžná doba léčení je předpokládána 10-14 dní. Od tohoto data byla poškozená v pracovní neschopnosti.

Incident ze dne 10. 5. 2016 s klíči od bytu poškozené, o němž vypovídal svědek Novák, slovní urážky a sledování poškozené obžalovaným při cestě do práce, obtěžování

telefonem, slovní napadání i fyzické napadení, byla rovněž dokumentována oznámením na Policii ČR.

Závěry výše citovaných znaleckých posudků zpracované jak ohledně poškozené, tak ohledně obžalovaného, a výpovědi znalců, jsou shodné i ve vztahu k tomuto skutku.

Výslech obžalovaným navrhovaných svědků Terezy Hejčové, či Jaroslava Kosiny, pak soud neprovedl, neboť nebylo zjištěno, že by jejich výpovědi přispěly k řádnému objasnění trestné činnosti, která je obžalovanému kladena za vinu. Proto soud návrh na doplnění dokazování výslechem těchto svědků zamítl.

Když soud hodnotil tyto důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl k závěru, že jimi bylo bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že i tento skutek se stal tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku a že se jej dopustil právě obžalovaný Václav Veltruský. Z těchto důkazů jednoznačně vyplývá, že od 29. května 2016 do doby zadržení dne 6. září 2016, tedy po dobu více než tři měsíců, obžalovaný opakovaně, soustavně a vytrvale v několika desítkách případů osobně, ale i v několika stech případech prostřednictvím mobilního telefonu poškozenou kontaktoval, ačkoli ta mu dala opakovaně najevo, že o jeho kontakty nestojí, ať už tím, že jeho telefonáty nepřijímala, na SMS zprávy nereagovala, osobním kontaktům se vyhýbala tím, že chodila do práce a z práce v jiné časy a jinými cestami, ale také naprosto jednoznačně slovně. Skutečnost, že poškozenou vyhledával v jejích bydlech či v zaměstnání, vyplývá krom výpovědi samotné poškozené také z výpovědí shora uvedených svědků. Z těchto výpovědí je také zřejmé, že poškozená z obžalovaného měla strach. Ten pramenil nejen z jeho slovních či psaných výhrůžek, ale také z toho, že obžalovaný poškozenou fyzicky napadl, což je také doloženo shora uvedenými výpověďmi svědků, oznámeními na policii či lékařskou zprávou, ale také výpovědí samotného obžalovaného. Výhrůžky jinou újmou tedy byly s ohledem na jeho předchozí násilné jednání způsobily u poškozené vyvolat důvodnou obavu o její zdraví. Po objektivní i subjektivní stránce tak obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1, písm. a), písm. b), písm. c) trestního zákoníku a soud jej tímto přečinem uznal vinným.

Protože obžalovaný poškozenou nejméně v prvních třech konkrétních případech uvedených pod bodem 2), tedy na začátku června poblíž dětského hřiště u železničního přejezdu, dne 15. 8. 2016 v ulici Flašácká, a dne 17. 8. 2016 poblíž parkoviště u OD Lidl fyzicky napadl, a v posledním jmenovaném případě i nakopnutím napadl svědka Michala Beňa, dospěl soud k závěru, že je na místě toto jeho jednání kvalifikovat též jako přečin výtržnictví, neboť obžalovaný se tak dopustil veřejně, tedy před více než třemi osobami současně přítomnými, které se v danou dobu na komunikaci pohybovali pěšky i v motorových vozidlech, a na místech veřejnosti přístupných, kterými bezpochyby ulice města jsou, výtržnosti tím, že napadl jiného. Čin obžalovaný spáchal opětovně, neboť jak bylo zjištěno z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 28. 2. 2013, č. j. 1 T 17/2013-2016, který nabyl právní moci dne 23. 4. 2013, obžalovaný Veltruský byl odsouzen pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, který spáchal jako spolupachatel podle § 23 trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků. Naplnil tak též všechny znaky skutkové podstaty přečinu

výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2, písm. a) trestního zákoníku a soud jej uznal vinným i tímto přečinem.

Pokud pak jde o dílčí útok ze dne 21. 8. 2016, soud má provedeným dokazováním, zejména výpovědí poškozené Langerové, která je ve shodě s výpovědí svědkyně Moniky Šnoblové a která je podpořena i lékařskou zprávou, prokázáno, že obžalovaný poté, co poškozená otevřela dveře svého bytu, ji natlačil zpět do bytu, kam vstoupil proti vůli a bez svolení poškozené Langerové. V bytě pak poškozené dal několik ran pěstí do obličeje, až poškozená upadal na zemi, kde ji ještě několikrát kopl. Tomuto tvrzení poškozené pak odpovídá výpověď svědkyně Šnoblové, která bezprostředně po činu přišla do kontaktu s poškozenou a která potvrdila, že poškozené tekla krev z nosu a že měla bolesti zad a zadní části hlavy. Násilí, které obžalovaný užil proti poškozené, je objektivizováno lékařskou zprávou. Tímto svým jednáním tak obžalovaný ještě naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a soud jej uznal vinným i tímto přečinem.

Ke **skutku pod bodem 3)** výroku tohoto rozsudku se obžalovaný v přípravném řízení i v řízení před soudem v plném rozsahu doznal, uvedl, že skutečně hlídce, která jej měla eskortovat k soudu k vazebnímu zasedání o návrhu na jeho vzetí do vazby, v době, kdy byl v zadržení pro shora uvedenou trestnou činnost pod body 1) a 2), uprchl. Dva policisté ho z obvodního oddělení vedli k autu a on v nestřeženém okamžiku začal utíkat směrem k lesu, a to s pouty na rukou. Uvedl, že šlo o zkrat vyvolaný tím, že nemá rád stísněné prostory. Na útěku byl necelou hodinu, poté byl opět zadržen.

Z protokolu o zadržení osoby podezřelé je zřejmé, že obžalovaný Václav Veltruský byl zadržen dne 6. 9. 2016 v 13:25 hodin, a to do 13:53 hodin dne 8. 9. 2016. Znovu byl pak zadržen 8. 9. 2016 v 14:49 hodin. K okolnostem útěku obžalovaného vypověděl svědek nstržm. Tomáš Vajc, člen eskortující hlídky. Ze záznamu Městské policie Kladno pak bylo zjištěno, že byla dne 8. 9. 2016 v 14:40 hodin požádána Policií České republiky o součinnost při pátrání po obžalovaném, který utekl s pouty na rukou. Na základě oznámení občana pak obžalovaného hlídka zadržela v 14:49 hodin v Malátově ulici v Kladně a poté jej předala přivolané Policii ČR. Místo, kde byl obžalovaný zadržen, bylo ohledáno a zadokumentováno v protokolu o ohledání místa činu, žádné stopy zajištěny nebyly.

Když soud hodnotil důkazy provedené k tomuto skutku, a to jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že tyto důkazy jsou ve vzájemném souladu a navzájem se doplňují, a že jimi bylo bez pochybností prokázáno, že se skutek stal a že jej spáchal právě obžalovaný. Ten se ostatně k tomuto jednání v plném rozsahu doznal již v přípravném řízení a na svém doznání setrval i v řízení před soudem, jeho výpověď je v souladu jak s písemnými podklady, tak také s výpovědí svědka Vajce, příslušníka eskortující hlídky Policie ČR, jíž obžalovaný uprchl. Vzhledem k dostatku důkazů pak soud neprovedl výpovědi svědka Radka Borce, druhého člena této policejní hlídky, ale ani strážníků městské policie Aleše Kratochvíla a Pavla Pacovského, kteří obžalovaného po útěku zadrželi v Malátově ulici. Procení opatření orgánu činného v trestním řízení o zadržení obviněného podle § 76 odst. 1 trestního řádu je podle stávající judikatury rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 337 odst. 1 trestního zákoníku (R 24/2005). Útek obžalovaného složkám policie, které jej střežily, resp. které v zadržení prováděly jeho eskortu k vazebnímu zasedání soudu, jenž měl rozhodovat

o návrhu na vzetí obžalovaného do vazby, je tak třeba pokládat za zmaření výkonu rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci uprchnutím strážní podle § 337 odst. 3, písm. b) trestního zákoníku. Proto soud jednání obžalovaného kvalifikoval jako tento přečin.

Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Povaha a závažnost trestných činů jsou určovány zejména významem chráněných zájmů, které byly činy obžalovaného dotčeny, způsobem jejich provedení a jejich následky, okolnostmi, za kterých byly činy spáchány, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. V daném případě byly jednáním obžalovaného dotčeny jednak zájem společnosti na ochraně práva člověka na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě, práva na svobodné rozhodování člověka v nejširším slova smyslu, obžalovaný porušil domovní svobodu zaručenou článkem 12 [Listiny](#) základních práv a svobod, ohrozil klidné občanské soužití proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek, porušil zájem společnosti na ochraně nerušeného mezilidského soužití konkretizované ochranou tělesné a duševní integrity, osobní svobody a soukromí každého jedince, a v neposlední řadě i zájem společnosti na řádném výkonu pravomocných a vykonatelných rozhodnutí soudů a dalších orgánů veřejné moci. Obžalovanému přitěžuje, že se dopustil tří skutků, jimiž naplnil zákonné znaky celkem sedmi trestných činů. V neprospěch obžalovaného soud přihlédl k tomu, že se trestné činnosti dopouštěl dlouhodobě, po řadu několika měsíců, od konce května až do 8. 9. 2016. Ve prospěch obžalovaného soud mohl přihlídnout toliko k jeho doznání ke skutku pod bodem 3), to však nelze nikterak přeceňovat, neboť je dostatečně doloženo ostatními důkazy, obžalovaný navíc byl zadržen i s pouty na rukou, s kterými policejní eskortě utekl. Za takové situace je pak jakékoli zapírání marné.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, bezdětný. Dosáhl základního vzdělání. Před vzetím do vazby nikde nepracoval, byl hlášen na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání. Jeho jediným příjmem byly sociální dávky, které pobíral ve výši 3410,- Kč měsíčně. Dvakrát byl postižen pokutou pro přestupek proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1, písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a jednou napomenutím pro přestupek proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1, písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Ani před soudem nestojí poprvé, když z popisu rejstříku trestů bylo zjištěno, že od roku 2004 byl čtyřikrát odsouzen pro násilnou trestnou činnost. K těmto odsouzením však nelze přihlížet jako k přitěžující okolnosti, neboť pro všechna čtyři odsouzení platí fikce zahlazení, neboť se obžalovaný osvědčil ve zkušebních dobách podmíněného odsouzení, resp. vykonal uložený trest obecně prospěšných prací, a vykonal uložené ochranné léčení. Nicméně tato dřívější odsouzení svědčí o tom, že obžalovaný je osobou se sklony k násilnému jednání.

Když soud přihlédl ke všem shora rozvedeným skutečnostem, k dosavadnímu způsobu života obžalovaného a ke všem okolnostem případu, k rozsahu a závažnosti trestné činnosti, za kterou je třeba trest ukládat, dospěl k závěru, že účelu trestu a nápravy obžalovaného nelze dosáhnout uložením jiného než ji represivního trestu, když dříve ukládané tresty výchovné se minuly jakýmkoli účinkem a obžalovaného od páchání trestné činnosti neodvrátily. Trest soud ukládal jako úhrnný ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť je ukládán za souběh několika trestných činů, a vyměřil jej v trestní sazbě nejprísnejšího z trestných činů, kterým je zločin podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí

svobody od dvou do deseti let. S přihlédnutím k rozsahu a závažnosti trestné činnosti pak soud uložený trest vyměřil ještě v dolní polovině této trestní sazby, a to v trvání pěti let, když dospěl k závěru, že takto vyměřený trest je dostatečně důrazný, aby obžalovaného nadále odvrátil od páčání trestné činnosti stejného charakteru.

Pro výkon uloženého trestu soud obžalovaného v souladu s ustanovením § 56 odst. 2, písm. c) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, a to přesto, že doposud nebyl ve výkonu trestu, avšak zařazení do tohoto typu věznice je odůvodněno výměrou uloženého trestu, který převyšuje tři roky.

Ochranné opatření ve smyslu ochranného léčení soud obžalovanému neuložil. Ze znaleckého posudku a výpovědi znalce totiž vyplývá, že u obžalovaného nebyla zjištěna duševní porucha ani sexuální deviace. Zjištěná porucha osobnosti není léčbou ovlivnitelná. Pokud pak jde o abusus návykových látek, konkrétně v jeho případě alkoholu, marihuany a pervitinu, bylo by žádoucí, aby se obžalovaný protitoxikomanicky či protialkoholně léčil, avšak v jeho případě může mít podle znalce efekt pouze dobrovolná léčba. Nedobrovolná, soudem nařízená léčba nemůže u obžalovaného splnit svůj účel, protože je zřejmé, že by při takové léčbě v důsledku svých nepříznivých povahových vlastností řádně nespolupracoval. Neexistuje zdravotnické zařízení či léčebná metoda, které by mohly obžalovaného donutit, aby abstinoval. Obžalovaný zná účinky drog i alkoholu na svou osobu. Jeho vůle podrobit se dobrovolnému léčení není chorobně narušena.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra České republiky, která požadovala nahradit náklady, které jí vznikly v souvislosti s léčením poškozené Petry Langerové. Co se týče důvodnosti nároků této poškozené, provedeným dokazováním bylo prokázáno, že jí škoda vznikla a že jí vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného Václava Veltruského, neboť bylo prokázáno, že léčení, vyšetření a ošetření poškozené bylo vynuceno předchozím jednáním obžalovaného vůči této poškozené. Pokud pak jde o výši způsobené škody, tuto poškozená řádně vyčíslila, když vyúčtovala jednotlivé zdravotní služby. Z vyčíslení poškozené však bylo zjištěno, že požaduje též náklady na léčení poškozené Langerové za napadení obžalovaným ze dne 28. 5. 2016. Za toto jednání byl obžalovaný postižen v přestupkovém řízení, není předmětem tohoto trestního řízení, a proto soud nemohl o škodě vzniklé v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného dne 28. 5. 2016 rozhodnout. Proto vyhověl nároku poškozené zčásti, a podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozené škodu ve výši 665,74 Kč, která představuje náklady na léčení poškozené v souvislosti s jejím napadením dne 21. 8. 2016. Se zbytkem jejího nároku pak podle § 229 odst. 2 trestního řádu poškozenou odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost

výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

V Kladně, dne 16. února 2017

Mgr. Ladislava Lužanová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kolandová